

Ved graven
Fager kveldsol smiler
over heimen ned,
jord og himmel kviler
stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar
frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar
i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra
bekken fred og ro,
ingi klokke bera
honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar,
bankande i barm,
til eg eingong blundar
i Guds faderarm.

*En varm takk til deg som var sammen
med oss i dag.
Familien*

*Forrettende: Jon Nilsen
Organist: Thomas Monrad Erlandsen
Solist: Svein Waade*

BERTELSEN
GRAVFERD

Eva Colleselli

f. 07.11.1948 - d. 08.04.2024

*Begravelse
Hemne kirke
tirsdag 16. april 2024*

Preludium
Amazing Grace

Solosang
God morgen min kjære

Blott en dag, et øyeblikk om gangen,
hvilken trøst for min forsakte ånd!
Skulle da bekymring ta meg fangen?
Allting hviler i min Faders hånd.
Han som har for meg et faderhjerter,
av sitt rike forråd vil han gi.
Hver en dag dens del av fryd og smerte,
hva jeg trenger all min tid.

Selv han alle dager nær vil være,
for hver særskilt dag med særskilt trøst.
Hver en dags bekymring vil han bære,
stille stormen med sin allmakts røst.
Og sin dyre eiendom bevare,
denne omsorg har han tatt på seg.
Til din dag skal og din styrke svare,
dette løftet gav han meg.

Hjelp meg da å hvile trygt og stille,
blott i dine løfter, Herre kjær,
og ei troens rike trøst forspille,
som i livets ord meg lovet er!
Hjelp meg, Gud, å nynne denne sangen,
så mitt hjerte mer og mer den kan:
Blott en dag, et øyeblikk om gangen,
til jeg når ditt gode land.

Inngangordsord, minneord og blomster

Solosang
Adieu

Skriftlesning

Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.
La dei ljose og vennlege tankar
fylgje oss inn i draumars land.
La varmen frå ein som er glad i deg,
tenne stjerner i mørkaste natt!
Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

Varme tankar og hender som trøystar
er som sol over frosen jord.
Kjenne varmen frå ein som er nær deg
gjev langt meire enn store ord.
La varmen frå ein som er glad i deg,
tenne stjerner i mørkaste natt!
Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

Sælt å kjenne Guds hand når det kveldar
og det stundar mot siste natt.
Trygt å leggje all sut i hans hender
og få sovne med englevakt
Ta avskil med dei som er glad i deg,
kjenne varmen ved siste rand.
med` du vender ditt auga mot himlen,
imot æveldands sollyse strand.

Tale og bønn

Ein fin liten blome i skogen eg ser,
i granskogen diger og dryg,
og vent mellom mose og lyng han seg ter.
Han står der så liten og blyg.

Sei, ottast du ikkje i skogen stå gøymd
der skuggane tyngja deg må?
Å nei, for av Herren eg aldri vert gløymd,
til ringaste blom vil han sjå.

Men ynskjer du ikkje i prydhagen stå,
der folk kunne skoda på deg?
Å nei, eg trivst best mellom ringe og små,
eg føddest til skogblome, eg.

Som blomen om vinteren visnar eg av,
men gled meg, for då står eg brud.
Lat lekamen kvila med fred i si grav,
mi sjel, ho er heime hos Gud!

Postludium
Lys og varme

